

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον — (κρίσεις ἐκ τῆς κυανῆς Βίβλου).

— Κρήτι. — Μακεδονικαὶ εἰδήσεις. —
Κυανῇ Βίβλος (ἡ στάσις τῆς ἑλληνικῆς κυ-
βερνήσεως ἐν τῷ μακεδονικῷ ζητήματι). — Ἀγ-
γέλματα καὶ θρύλλοι (ἡ σημασία τῶν διαθέ-
σεων τοῦ Σουλτάνου πρὸς τοὺς Ἕλληνας). —
Ποῖα διὰ τοὺς Ἕλληνας ἡ σημασία τῆς
Μακεδονίας (πόσοι Ἕλληνες καὶ πόσοι Βούλ-
γαροι οἰκοῦν αὐτήν). — Λόγος ἐπικλεις
Σπ. Λάμπρου εἰς Ν. Μαυροκορδάτον. —
Τὰ ἐν Ἑλλάδι (τὰ στρατιωτικὰ νομοσχέδια καὶ
ἡ ἐκ τούτων πολιτικὴ ἀνωμαλία).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 27 Φεβρουαρίου 1903.

Ἰπὸ τὰς οφείδς ἡμῶν κεῖται ἡ προσφάτως
δημοσιευθεῖσα κυανῇ ἀγγλικῇ διπλωματικῇ
βιβλος. Ταύτης τὸ δευτερον μέρος πρόκειται
νὰ δημοσιευθῇ, ἂν μὴ ἐδημοσιεύθῃ ἤδη, δὲν
γινώσκουμεν δὲ ἐπ' ἀκριβεῖα τὴν σπουδαιότητα
καὶ τοῦ μέρους τούτου, ὡς γινώσκουμεν τὴν τοῦ
δημοσιευθέντος ἤδη.

Ἐκ τῆς προχείρου τούτου μελέτης ἐκρίνα-
μεν ἀναγκασιότατον χάριν τῶν ἐκτὸς τοῦ Βα-
σιλείου Ἑλλήνων ἐν γένει, ἰδίᾳ δὲ χάριν τῶν
οἰκούντων τὴν πολυστενήτατον καὶ καταταλαι-
πορημένην καὶ ἀγωνιώσαντα Μακεδονίαν, νὰ
διαπιστώσωμεν ἐνταῦθα τὴν αἴσθησιν, ἣν ἀπ-
εκομίσασμεν, ὅτι ἡ ἐλευθερά μητρόπολις οὐδὲ
τὸ παράπαν ἡμέλεισε τῶν ἱερατάτων αὐτῆς
ὕποχρεώσεων πρὸς τοὺς κατοικοὺς τῆς περι-
μαχίᾳ χώρας.

Ἡ κυριὴν τῆς Γαλλίας βίβλος ἡ παραστή-
σασα τὴν Ἑλλάδα μονοκοῦκ ἀναίσθητον καὶ
ἀδιαφοροῦσαν πρὸς τὰς τύχας τῶν ὁμαιμόνων
ἐκείνων πληθυσμῶν κατελέγχεται δι' ἐπιση-
μοτάτων ἐγγράφων, διὰ τῶν ἀτέκντου ἀγγλι-
κῆς φιλαληθείας οὐδὲν πλέον ἢ ἔλαττον ἢ ὡς
καταφῶρως ψευδομένη καὶ ὑποκρινομένη ἄ-
γνοιαν γεγονότων διαλαβθέντων ἐπανειλημ-
μένη καὶ μετ' εὐσταθείας προηλούσης τὸν
ἀληθῆ πόνον τῆς ἑλληνικῆς κυδερνήσεως πρὸς
πάσας τὰς αὐλὰς τῆς Εὐρώπης.

Καὶ τίνα μὲν ἦσαν τὰ ἐλατήρια τῆς ταιαύ-
της στάσεως τῆς γαλλικῆς διπλωματίας πρὸς
τὰ ἑλληνικά ἐν Μακεδονίᾳ δίκαια κατεδείξα-
μεν ἐπαρκῶς, νομιζόμεν, ἐν οἷς μέχρι τοῦδε
εἰπομεν περὶ τῆς οἰκτρᾶς ἐκείνης βίβλου, ὅα
καταστρέφωμεν δ' ἔτι σφεστεράν ἀναλύοντες
τὴν κυανῇ τῶν Ἑγγλων βίβλῳ ἀπὸ τοῦ πα-
ρόντος φύλλου τοῦ ᾿Αγῶνος».

Ἄλλ' εἶναι ἀναγκαῖον, ἐπαναλαμβάνομεν, νὰ τοισθῇ, ὅτι πρώτη ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπὸ τοῦ 1898 καὶ νωπὰς ἔτι ἔχουσα τὰς ἐν τοῖς θεσσαλικοῖς πεδίοις πληγὰς τοῦ ἔθνους δὲν ἠμέλησεν εὐθαρσῶς νὰ καταστήσῃ εἰς τὰς εὐρωπαϊκάς δυνάμεις γνωστὴν τὸ μέγα αὐτῆς ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ἑλληνικωτάτης ἐκείνης χώρας καὶ τοὺς φόβους, οὓς ἔσχεν, ὅτι τὰ βουλγαρικὰ κομιτᾶτα προπαρσκευάζουσι τα-ραχὰς καὶ ἀνωμαλίαν, ἐφ' ᾧν ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης.

Ἡ πολιτικὴ αὕτη προδιαγραφεῖσα κατὰ τρόπον δηλοῦσα τὴν διακυστάτην διάγνωσιν τῶν κινδύνων, τῶν ἀπειλοῦνται τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν ἐν αὐτῇ τεκταινόμενον κατὰ τῶν ἐλληρικῶν συμφερόντων ὑπὸ τοῦ στεφ. πρωθυπουργοῦ κ. Ἀλ. Ζαΐμη, ἐφημερίσθη μετ' ἀπαρχαλγίτου ἐπιμονῆς ὑπὸ τε τῆς ὕστερον κυβερνήσεως Θεοτόκου καὶ ὑπὸ τῆς διαδεχθείσης αὐτῇ καὶ αὐτῆς κυβερνήσεως Ζαΐμη, δυνάμεθα δὲ νὰ βεβιδώσωμεν εὐτυχῶς, ὅτι καὶ ἡ νῦν κυβερνήσις Δηλιγιάννη ἀκολουθεῖ τὸν δρόμον τοῦτον μετὰ πατριωτικῆς φιλοτιμίας παντός ἐπαίτου ὑποτέρας.

Τοῦτο ἀκριβῶς θεωροῦμεν ὡς αἰσιώτατον
σύμπτωμα* ὑγιεινέρας τῶν καθ' ἡμᾶς πραγ-
μάτων μερίμνης τῶν ἀρχόντων τοῦ Βασιλείου.
Τὸ μεταβάλλεσθαι τὰς κυβερνήσεις ἄνευ μετα-
βολῆς προγράμματος ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολι-
τικῇ ἰδίᾳ εἶναι δείγμα πολιτικῆς ὠριμότητος
τοῦ Κράτους, ἀποτελεῖ δὲ τιμαλφεστάτην ἐγ-
γύσιν τῆς συντόνου, περισκελιμένης ἀπὸ

τελεσµατικῆς ὑπερασπίσεως τῶν πέραν τῶν
ὁρίων τοῦ βασιλείου οὕτω λυσσῶδῶς πολε-
µουμένων ἑλληνικῶν δικαίων.

Ἡ ἀνάλυσις τῶν καθ' ἕκαστα ἐγγράφων τῆς κυανῆς βίβλου ἀποδεικνύει τὰς ἑλληνικὰς κυβερνήσεις παρακολουθούσας ἐκ τοῦ σύνεργου πᾶσαν καὶ τὴν ἐλαχίστην λεπτομέρειαν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ κινήσεως, οὐδ' εἶναι τοιμηρὸν νὰ ἰσχυρισθῇ τις, ὅτι τὸ οἰκτρὸν ναυάγιον τῆς παναλαυστικῆς ἐκστρατείας ὑπὲρ εἰσαγωγῆς μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ ὀφείλεται εἰς τὴν δεξιότατα ἐργασθῆσαν ἑλληνικὴν διπλωματίαν.

Ὀνομαζόμεν οἰκτρὸν τὸ ναυάγιον τῆς ἐκστρατείας ἐκείνης, διότι ὑπὸ τὸν τύπον μεταρρυθμίσεων ἐπεξητήθη ἡ προδικασθῆ ἡ τύχη τῆς Μακεδονίας ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων. Θὰ ἦτο ἐναντίον πρὸς τὰς παραδόσεις τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς περὶ πολιτισμοῦ καὶ ἐλευθερίας, ὑπὲρ ὧν τσακίς ἐκινδύνευσε καὶ ὑπὲρ ὧν ἐξακολούθει ἀδιapaπτῶς προκινδυνεύουσα ἐν τῇ ἐλληνικῇ Ἀνατολῇ, ἀν ἀνίστατο κατὰ παντὸς μέτρου τείνοντος νὰ βελτιώσῃ τὴν τύχην τῶν ὑπὸ τοῦς Τούρκους διατελούντων λαῶν. Ἀλλὰ στοιχειώδῃ ἅμα καὶ ὑφίστην ὑποχρέωσιν εἶχε νὰ ἀμυνθῇ, νὰ ἀντενεργήσῃ πρὸς ματαιώσιν σχεδίων, ἅτινα ἔπεινον εἰς τὴν δημιουργίαν νέας Ἀν. Ρωμυλίας, εἰς τὴν ἔντεγγον ἐπ' ἀποδοῖν εἰς τὴν συνθήκην τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἡ ἐπιτυχία δὲ τῆς διαγωγῆς αὐτῆς προσπορίζετο ἀμείριστον τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους πρὸς τὸν μετρίοφρονα ἐκείνον καὶ ἀθόρυβον, ἀλλὰ βαθύτατον γνώστην τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀποστολῆς τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους πολιτικόν τῆς Ἑλλάδος ἄνδρα. Τὸν Ἀλέξανδρον Ζαΐμην λέγομεν.

Τὰ πλήθη τῶν ἐκλογέων νὰ συγκινηθῇ δὲν
ἐξεβόθη τὸ φύλλον τοῦτο, οὐδ' ἐξαίρομεν τὰς
ἐνεργείας τοῦ τέως πρωθυπουργοῦ, ἵνα τῷ
προσπορισίῳ μὴ κομματάρχας. Ἄλλ' ἵδοι-
μαί τοι μὲν πέραν τῶν ὁρίων ἑλληνικοὶ πληθυ-
σμοὶ πρέπει νὰ γινώσκωσι, πρέπει ἀκράδαντον
νὰ τρέφωσι τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ ἐλευθερία
μητρόπολιν θεωρεῖ τὴν τύχην αὐτῶν ἰδικήν
τῆς τύχην.

Τοῦτο εὐτυχῶς ἀποδεικνύουσιν ἀνεξαιρέτως
πᾶσαι αἱ ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις.

К Р Н Т Н

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Χανίων ἀπὸ 24
Φεβρουαρίου 1903.

Κατάπληξιν ἐπὶ τῇ διαστροφῇ τῶν πραγμάτων γενώσιν ἐνταῦθα τὰ Ἀθηναῖκῃ τινὶ ἐφημερίδι ἐν-
εῦθεν ἐπιστελλόμενα καὶ ἀδασανίστως ὑπ' αὐτῆς
καταχωρήζόμενα. Ἡ προσπάθεια πολὺ κἂν τιμῶν
κερδοσκοπῶν συνταυτίζονταν τὴν ἔννοιαν τοῦ πα-
τριωτισμοῦ πρὸς τὸ τυφλὸν τοῦ ἐγωϊσμοῦ πάθος νὰ
παρστήσῃαι τὴν πολιτείαν τοῦ πρίγκιπος Γεωρ-
γίου ὡς πολιτείαν ἀντικειμένην πρὸς τὰς ἐσωτερικὰς
ἐξ ἐλευθερίας τοῦ κρατικτοῦ λαοῦ, προσπάθεια, ἥτις
εὖρε πρόχειρον τροφὴν ἐν τῇ περιοδεῇ τοῦ Ἑλλη-
νος ἡγεμονίδου, εἶναι οὐδὲ πᾶσαν ἐφοπὶν ἀξιόμε-
πτος. Εἶναι ἀλθὼς ἀπορίας ἄξιον, ὅτι εὐρισκόνται
ἄνθρωποι παραγνωρίζοντες, ὅτι ἐπὶ τὴν διοίκησιν
τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου ἐν Κρήτῃ ἔχει τὰ βλέμ-
ματα ἀνεπὶδως προσηλωμένα ἡ Εὐρώπη καὶ ὅτι ἡ
διπλωματία τινῶν τῶν κρατῶν αὐτῆς καροδοῦται
μετὰ πᾶσου τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἀπέτυ-
χεν ἡ διοίκησις αὐτὴ τοῦ Ἑλλήνος ἡγεμονίδου καὶ
ὅτι ταύτης ἀποτυχούσης ἀναγκαστὸν εἶναι ἀπὸ ἐλλ-
ληνικῶν εἰς ἄλλας γείρας νὰ μετασθῇ ἡ διοίκησις
τῆς Μεγαλονήσου. Τὴν τοιαύτην ἀποδείξιν, οἰκτρον
εἰπεῖν! εὐρισκόνται Ἕλληνες καὶ δὴ Κρήτες, οὔτι-
νες ἔρχονται ἀνθρώποιον νὰ πιστοποιήσωσι φανα-
σκοῦντες, ὅτι ὁ πρίγκιψ μετέρχεται τὸν κομματά-
ρχην, ὅτι ὁ πρίγκιψ παραβιάζει τὰς ἐλευθερίας τοῦ
κρατικτοῦ λαοῦ, ὅτι ἡ διαγωγὴ αὐτῆ ἐκτρέφει σπέρ-
ματα ἐμφυλίου σπαραγμοῦ. Εἶναι ἀληθὴ ταῦτα;
Οὐδὲ τὸ παράπαν. Ἡ ὑπερτετραετής διοίκησις τοῦ
πρίγκιπος ἀπέδειξε περὶφανῶς καὶ τοῦ ἡρωικοῦ τῆς
Κρήτης λαοῦ τὴν διαυγεστάτην συνειδήσιν τῆς με-
ρίστης τοῦ ἡγεμονίδου ἀποστολῆς, ἣν δι' αὐτοῦ
χρηστὰ θαυμασίας πρὸς τοὺς νόμους εὐπειθείας δι-
νοκῶναι καὶ ἣν διὰ τὸν πανηγυρικώτατον καὶ ἐν-
θουσιωδεστάτον δειξάσων, ἄς ποιεῖται τῷ πρίγκιπι
ἐνωλότητάτα ἐπιδιόκημις ὁ λαοετῆς Κρήτης.

Ἄλλ' ἔσκέφθησάν ποτε οἱ τοιαύτας σπείροντες δια-
δόσεις τὴν συνέπειαν τῶν λόγων των; Εἶναι κακὸς

ὁ Ἑλλήν Ἠγεμονίδης· ἡ διαγωγή του δὲν εἶναι σύμφωνας πρὸς τὰ συνταγματικὰ δίκαια τοῦ κρητικοῦ λαοῦ. Ἀπὸ τὴν ἀλλοτρίη ἡ Εὐρώπη. Ἄλλα θὰ μὲν νομίσαι εὐχρηστικημένα οἱ εὐγλωτται ὀνηται πῶν θεσμῶν καὶ πῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, ἂν αὐτοὶ λόγους αὐτῶν παιδομένη ἡ Εὐρώπη ἀποστείλῃ ταῖς τοῖς Μίρκον τινὰ ἄλλον Μαυροβούνιον βοεόδαν ; Ἐάν ναι, ἄς τοῖς εἰποῖσι καθαρά, ἔνα καὶ ἡ Κρήτη ἐγκαίρως γνωρίσῃ τὰς προθέσεις των καὶ τὸ Πανελληνίον ἀρνήσῃ πικρότατον μὲν, ἀλλ' ἐπωφελέστατον διδάγμα πῶς ἄγει ὁ δικηγορισμός, ἡ οἰκτρά ἐκείνη περὶ τὰς λείψαι παιδιὰ, ἣν τοσοῦτον προσηυὲς ἐγκατηκρήσειεν ὁ Ἅγιων καὶ ἡτίς, ὅπου ἐφηρμύσθη ἐσώφρευεν ἐρείπια καὶ ἐπήνεγκε συμφοράς.

· Ἀλλὰ περὶ ἴθαμεν, ὅτι ἴσων ἔχει ὁ κρητικὸς λαὸς τὴν ὀρθορροσύνην τὴν πολιτικὴν πρὸς τὸν ἐν ταῖς μάχαις ἡρωϊσμόν τὸν καὶ ὅτι ἡ πίστις αὐτοῦ πρὸς τὸν πρίγκιπα Γεώργιον καὶ τὴν ἐθνικὴν πολιτικὴν, ἣν οὕτω δεξιῶς καὶ πατριωτικῶς διεξάγει, θά μείνῃ ἀσάλευτος καὶ ἀνυποδμευτος ἐκ τῶν ῥηδιουργιῶν ἀποπονοῦντων ἀρχολιπάρων.

ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

Ἡ στάσις τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως
ἐν τῷ Μακεδονικῷ ζητήματι.

Ἐκ τῆς ἄρτι δημοσιευθείσης ἀγγλικῆς κυανῆς βίβλου (α' μέρος) κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ἀντιγράψωμεν ἕνα τῶν 359 ἐν αὐτῇ καταχωριζομένων διπλωματικῶν ἐγγράφων καὶ διευκρινήσωμεν τὰ ἐν αὐτοῖς ἀναφερόμενα περιστατικά ἐν σχέσει πρὸς τὴν στάσιν, ἣν ἐτήρησεν ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις κατὰ τὸ ὅζυ στάδιον τῆς ἐν Μακεδονίᾳ κινήσεως, ἥς ὑποτίθεται ὅτι θὰ φέρῃ προσωρινὴν τοῦλάχιστον διακοπὴν τοῦ ἄρτι ἐκπονηθέν σχεδίου τῶν μεταρρυθμίσεων.

Ἐκ δύο δὲ λόγων προβαίνομεν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο. Πρῶτον μὲν, ἵνα διαπιστώσωμεν τὴν μέριμναν τῶν κυβερνήσεων τῆς ἐλευθέρας μητροπόλεως ὑπὲρ τῆς τύχης τῶν ἀλυτρώτων Ἑλλήνων, δεύτερον δὲ, ἵνα συντελέσωμεν τὸ ἐφ' ἡμῖν εἰς τὴν μόρφωσιν ὑγιоῦς κοινῆς γνώμης περὶ τῆς θέσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου ἐν τῷ σταδίῳ τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας, ἐν ᾧ φησμερον παίζεται ἡ τύχη τῶν ἀσπένων ἰδιᾶ καὶ μικρῶν λαῶν.

Ὡς πρὸς τοῦτο φωτεινότητος ὁδηγὸς ἀποβαίνει ἡμῖν ἡ σύγκρισις τῶν δύο διπλωματικῶν βίβλων, τῆς γαλλικῆς κειμένης καὶ τῆς κυανῆς τῶν "Αγγλῶν. Ἡ μελέτη ἀμφοτέρων τῶν διπλωματικῶν τούτων βίβλων παρέχει τὸ διδασκτικώτατον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πορίσμα, ὅτι αἱ ἱστορικαὶ ὁμοφυλίαι ἀπόφλεσαν τὴν συνεκτικὴν αὐτῶν δύναμιν ἐν τῷ ὅξει περὶ ἐπικρατήσεως, ἂν μὴ περὶ υπέρθεως, αἰῶνι, ὅστις λυσσαλέος, καίπερ ἀνομολόγητος, διεξάγεται μεταξὺ τῶν ρωβιστῶν νῦν ἐν τῷ κόμφῳ δυνάμει. Τὴν γῆν κατέστησε μικρὰν καὶ στενωχῶρον ὁ αἰῶς καὶ ὁ τηλεγράφος, οὐδὲνα δὲ λαὸν χωρεῖ ἡ γενέτειρα καὶ πάντες τείνουσι τὸ βλέμμα ἐπὶ τοῦ ὅλου τῆς ὁδεύουσι σφαίρας. Οἱ μεγάλοι καὶ πολιτικῶς ἱσχυροὶ λαοὶ τὴν καὶ τοῖς οἰκοῖν ἀσφάλειαν καὶ ἀνεκρίσθητι ἐπιζητοῦσι νὰ καταστήσουσι σεβαστὰς καὶ ἀπροσβλήτους διὰ τῆς πέραν τῶν θαλασσῶν ἐπεκτάσεως καὶ ἐνισχύσεως, πρὸς τὴν ἀπόκλιπιν δὲ τῶν ἐρείσματάων τούτων, ἐπειδὴ οὐδὲς εἶναι ἱσχυρὸς τοσοῦτον καὶ μέγας, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς τοῦ ἄλλου, μυριοὶ γίνονται συνδυασμοὶ καὶ μυρία ἀμοιβαῖα παρὰχωρήσεις, ἀντικείμενον συναλλαγῆς ἔχουσαι πᾶσαν τῆς φύσεως γωνίαν.

Ἡ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀπόψως ἐξέτασις τῶν πραγμάτων ἐξηγεῖται κατὰ τρόπον ἐπαρκῆ τὸν παραδοχὸν χορδὴν, ὅστις χορεύεται νῦν ἐν τῇ νοτιστικῇ Εὐρώπῃ ὑπὸ τῶν μεγάλων Δυνάμεων. Ἡ ὑπερήφανος γαλλικὴ διπλωματία ἡ μὴ ἀνυπακούουσα ἄλλοτε πρὸς τὴν ἀγνοίαν περὶ ἐλευθερίας τοῦ ἀνατολικῶν λαῶν, χωρὶς νὰ ἀξίῃ τὸν τίτλον τοῦ προστάτου αὐτῆς, ἡ πρωτοστατοῦσα εἰς τὸν συναπισμὸν τῆς πεπολιτισμένης Ὀύσεως, ὅπως φερέῃ τὸ βέβημα τῆς πρὸς τὰ κάτω πορείας τῆς συνδικῆς βραδύροτης, περιώρισε νῦν τὴν φιλοδοξίαν τῆς νὰ διασπικίῃ ὡς φωνογράφος μηχανὴ αὐτῆς τῆς βραδύροτης τὰς θελήσεις, ὑστάτως, ἀλλ' ἀνεκχώστως καταβόλλουσα προσπαθεῖται, ὅπως περικυλίσῃ τὴν οἰκτρὰν ἀποστολήν της, νὰ φανῇ δι-συνεχῆς τὰς φιλελευθέρων παραδόσεις της. Ἐν ταῖς θάλαϊς τὰς γραφικαῖς τοῦ Αἰγαίου ἀκταῖς ὁ φλοῖστος τῶν ἐλληνικῶν κυμάτων καταπνίγει τὰς στοναχὰς τῶν τυραννομένων Ἑλλήνων καὶ τὰ εὐαίσθητα γαλλικὰ ὤτα ἀντικαμβάνοντα μόνον βουλευτικὰς ὠρυγὰς τῶν δολοφόνων σιγῶν ὡς ἐπαρκατικὰς οἰμωγὰς ἀτιμωζομένων παρθένων, παιδῶν σφαζομένων, ἱερῶν κλημένων, ἀσπλῆν πληθῶν γυναικτεόντων καὶ παινῶντων. Ἡ μεγάλη λατινικὴ δὴ

πολιτοῦς ἐλπιόμενης καὶ παραδόσεως καὶ συγγένειαν
καὶ συνειδήσει βαρβάρους τῶν στενόχωρον θέσιν της
ἐνεκα τῶν συμμάχων δεσφῶν της περὶ αὐτὴν, θεῶ
μου! μεθ' ὁποῖας ἀδεδίητο;! νὰ ἀναλάβῃ ἀγῶνα
φιλικωτάτης καὶ ἐλευθερίας περιστάσεως ὅς σφα-
γὰς τοῦ Βατικῆς τῶν προσφάτους ἐν Μακεδονίᾳ ἀνο-
μιᾶς, ὧν αἵτιοι πολὺ πλεῖστον εἶναι οἱ προστα-
τευόμενοι τῆς συμμάχου της Βουλγαρίᾳ ἢ οἱ Τούρ-
κοι. Τούτους δὲν ἐννοούμεν οἱ Ἕλληνας οὐδέποτε,
πολλοῦ γε καὶ δεῖ, νὰ δικαιολογήσωμεν ἐν τῇ πο-
λιτικῇ αὐτῶν πορείᾳ καὶ ταῖς μεθόδοις, ἀε χρησι-
μοποιούμεν ἐν τῇ διοικήσει τῶν ὑπ' αὐτοὺς λαῶν,
ἀλλ' εἶναι αὐτόχρονα δικολοβικῇ ἡ μέριμνα ὑπὲρ
ἐλευθερίας, διὰν στρέφεται πρὸς ἀνθρώπους μολύ-
νοντας τοὺς τρόπους, δι' ὧν γίνεται κτήμα ἡ σε-
μινοτάτη αὐτῇ θεᾷ.

Ὁὐχ ἦτον ἐν τῷ ἀνταγωνισμῷ ἐκείνῳ τῶν μεγάλων Δυναμίτων ἔχουσι καὶ οἱ μικροὶ λαοὶ τὸν λόγον τῆς υπέρβειος. Εἶναι χρῆσται καὶ οὗτοι ἐν τοῖς μέγιστοις ὡς πελάται, παρὰ φύσιν δὲ θά ἦτο, ἔαν ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ, ἡ κραταιότερα πολιτιστικὴ καὶ οἰκονομικὴ τῆς Ἀνατολῆς δύναμις, ἔμενεν ἄνευ παρωσιμίας. Εἰς τὸ ἀγγλοσαξονικὸν πρῶτον καὶ τὸ τευτονικὸν ὑπεριοντοίχον, ἐπιφυλάσσεται ἡ δόξα τοῦ μεγάλου περὶ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς Εὐρώπης ἀγῶνος κατὰ τοῦ σλαυτισμοῦ, εἶναι δὲ ἀπὸ τοῦδε οὕτως καθωρισμένοι αἱ ῥοπαὶ αἱ χωρίσεις τῆν Εὐρώπην, ὥστε μόνον οἱ ἀξέριποι ἢ οἱ ἀνίαντοι πᾶσχοντες ἡμιματιὰν να μὴ βλέπωσιν, ὅτι ἐκούσα ἀκούσα ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ θά ταχθῇ περὶ τὸ μέρος τῶν Ἀγγλοσαξόνων καὶ τοῦ Τευτονισμοῦ, οὗ ἀνάμνησθήτης ἐν τῇ Ἀνατολῇ πρόδρομος εἶναι ἡ Αὐστρία.

Τοῦτο μάλιστα ἀναργῶς ἤδη διαγράφεται ἐν ἀμφοτέροις ταῖς διπλωματικαῖς βίβλοις, ἀρνητικῶς μὲν ἐν τῇ γαλλικῇ κιτρίνῃ, θετικῶς δὲ ἐν τῇ κυανῇ τῇ Ἀγγλικῇ, ἥς ἐρχόμεθα νῦν ἐπὶ τὴν ἀνάλυσιν ὀλίγων τῶν καὶ σπουδαιοτέρων ἐγγράφων.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας διὰ τοῦ ὕπ. ἀριθ. 107 ἐγγράφου αὐτοῦ διαβιβάζει πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν προσηρμημένην τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Γιούγκ (στρατιωτικοῦ, ὑποθέτομεν, ἀκολουθοῦν τῆς ἐν Κων|πόλει ἀγγλικῆς πρεσβείας) περὶ τῶν κατὰ μῆνα Δεκέμβριον 1901 συμβάντων ἐν Μακεδονίᾳ. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ὑποσπῶμεν τὰς ἐπομένους περιγραφάς.

« Ἡ κατάσταση τοῦ νομοῦ Μοναστηρίου περι-
εγράφη ἀριτίως ἀπὸ τοῦ κ. Βιλλιώτου (Γεν. Προ-
εδρίου ἐν Θεσσαλονίκῃ) ὡς ἀνυπόφορος, ἔνεκα τῆς
ἀνεπαρκείας τοῦ νομοδότη (Αἰσδὸν Κρητὴν).
Ἡ αὐτὴ κατάσταση φαίνεται ἐπάρχουσα καὶ ἐν ἄλ-
λῃς διαμερίσμασι, διότι ὁ Ἑλληὴν πρὸς ἐν-
τὴς ἐνήργησε πρὸς ἀνικατάστατον αὐτοῦ
καὶ προσεπάθησε νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέ-
ρον τῶν πρὸς ἐκείνων ὑπὲρ τῆς υποθέσεως
ταύτης. Ὁ στρατηγὸς Ἐδῆν πασᾶς διωρίσθη
νῦν εἰς τὴν θάλασσαν ταύτην. Ὁ Ἐδῆν ὑποδείξαν
κατέχων θέαν ἐν Ἀδριανουπόλει, διέπρεπεν ἐν ταῖς
κατὰ τῶν ἀτάκτων στοιχείων τοῦ νομοῦ ἐκείνου
ἐνεργεταῖς αὐτοῦ καὶ ἐλλίπειτα, οὗ καὶ φανήν ἄξιος
τῆς παρουσίας αὐτοῦ τῶν θεσέων ».

Ἀναγράφει: εἴτα ἡ ἐκθεσις αὕτη, ὅτι ὁ Βούλαγ-
ρος ὁπαρυηγὸς Μάρκος ἐπυρπόλησε κατὰ τὰς ἀ-
ρχὰς Δεκεμβρίου τὴν ἐκκλησίαν τῶν Ἑλληνιστῶν
Βουλαγῶν τοῦ Δραγουπρίου μεταξύ Μοναστηρίου
καὶ Φλωρίνης, ὅτι φρονεῖν εἴτα ὁ Ἕλλην ἱερεὺς
τῆς Βασιτίσης, μεταβαίνει εἰς Φλώρινα καὶ ὅτι ἐτε-
ρος εἶι ἐγένετο φόνος Ἕλληνος, οὐ τὸ πνεῦμα εὐ-
ρεθὲν κοιμώμενην ἔχον τὴν γλῶσσαν, εἰς δῆλωσιν,
ὅτι ἐπιδιήθη ὁ φόνος αὐς τιμωρία ἐπὶ τῷ ὅτι τὸ
πνεῦμα κατήγειλε τὰς ἀνεργείας τοῦ κοιμῶτος πρὸς
τὰς Τουρκικὰς ἀνάξας.

Περὶ τῶν ρόνων τούτων ἡ κριτικὴν βίβλος ἐξ
ἀνυπαμονήσας φαίνεται, γαλλικῆς, ὅπως ἐλευθε-
ρωθῇ πρὸ τοῦρκοῦ κυροῦ οἱ ἥρωες τῶν σπου-
δαίων τούτων ἐλληνηκῶν, οὐδεμίαν ποιήσει μνημό-
νιον. Ἀλλὰ τὸ ἔγγραφον τοῦτο εἶναι σπουδαιότατον
δι' ἡμᾶς ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως. Ἡ ἀντικατάστασις
τοῦ ἀσθενούς, γενηροκότου καὶ ἀνίκτου Ἀβδούλ-
Κεράμ, περὶ οὗ καὶ ὑπόνοιαι μάλιστα εἶχον ἐγερεθῆ-
ναι καὶ αὐτός, εἰς ἄλλοι ὑπ᾿ Ἀλλήλων Τούρκου, εἰς
διαφορεθῆν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, ὑπῆρξεν διπλωμα-
τικὸν κατόρθωμα τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως. Ζήτη-
μόνον δὲ ὁ ἄρχων τὴν εὐθὺς αἰνὰ μάλιστα τῶν Τουρ-
κῶν πρὸς πᾶσαν ἀνάγκην εἰς αὐτὴς ἐσπερικῆς αὐ-
τῶν δικαίτης δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὴν λαυ-
ρὰν ἐνταῦθα ἐπιτυχίαν τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν ἐξω-
τερικῶν κ. Ἀ. Ζαΐμ, διηκίαν οὖσαν, διότι ἐποστά-
σις ἀνίκτου ὑπ᾿ Ἀλλήλων φθάνει, μέχρι προδοσί-
αυ τῶν συμφερόντων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἀντικατά-
στασις αὐτὸν δραστήριος, ἄγρυπνος κτηνιστὴς τῆς
τάξεως καὶ πιστὸς τοῦ Σουλτάνου ὑπ᾿ Ἀλλήλων, ὁ
Βόηθ πασάς. Ἀλλ' ἐν τοῖς ἐφεξῆς, ἅπανα θὰ συν-
εχίσωμεν εἰς πολλὰ τοῦ ἁΓωγῶνος φύλλα, θὰ κα-
ταστή τοῖς προδολογῆται μὲν ἂν ἀντιθεῖς τῆς κυανῆς προ-
τῆς κτηνιστῆς, προδολογῆται δὲ ἡ παρὰ τὴν στοργὴν
τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν τύχην τῶν ἀν-
τιθέτων.

Πᾶσα αἴτησις ἀπορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
 Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπριδην, δικηγόρον
 Ὅδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

Ελλάδος τοὺς
σφοδράς, ἐξ οὗ
ἐσθθησαν παρὰ
τοῦ προσβίου.

18

Μαυρομάτη
νήρ, δύναται
δὲ διὰ τῆς ἰσχύος
ἐκείνης οὐκ ἐπι-
στρέφει· καὶ πρὸς τὴν
ἐκείνην ἀποστρέφεται
καὶ τὴν ἐκείνην
ἀποστρέφεται.
Ἐλλήνων καὶ
ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ
ἐκείνων οὕτως συν-
τρέφονται.

τα δυο ταῦτα
ἐμμενοῦνται
νον. Ἐπὶ τῇ
διδως τὸ πέν-
της πάσης καὶ
νιδ κ. Ἀν-
έννησεν ἡμῖν
οὖ τοῦ ἀοιδί-
του πατρὶχόν

[illegible]

προσχωρήσω
σου, ὅπου δὲν
ἵστασαι νὰ βα-
νεις εἰς τὸν Β.
ἀναβάλλου
λόγος ἀπὴρ-
ῆ ποδὶ αὐτῶν
συμμενόνης
μα. Εἶναι ἡ
σελ. γ' θεοσιία
ἐκ τοῦ συζητησίου

στρατιω-
τικῆς τῆς συ-

Ἰδοὺν, δὲν
 ἔκδοσι οἱ πόρι
 Ἐποταφῇ ἡ
 ἡ δὲλεῖται πα
 ἐκ τῆς πο
 ντες τὴν ἀνα
 οἷα καὶ δε
 νται ἀπὸ τῶ
 εἶναι ὅγοι
 σκοποὺν τὰ
 τοσύντη τοῦ
 ραφῇ ἡ κρα
 λους. Ἀλλὰ
 καὶ τὴν σο
 ὁδοσέουμέν

ἀναστὰς εἰς
 τὸ καθῆκον
 οὐκ οὐκ
 ἡσυχίας
 περὶ
 κατὰ τὴν
 αὐτὴν
 τῆς Βου-
 λῆς ἀποφάσι-
 σις τοῦ ἑκ-
 κλητοῦ πρό-
 στυχ. αὐτῶν
 ἀποφάσις ἐπὶ
 ἑκκλῆσι. Ὁ βο-
 υλῆς εἰς
 γονταί ἐν τῇ

